

3.1. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

3.2. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

4. Нараховані суми місцевих податків платниками у повному обсязі перераховуються до міського бюджету міста Мена та зараховуються відповідно до норм Бюджетного кодексу України.

5. Оприлюднити дане рішення на сайті Менської міської ради в мережі Інтернет та на дошках оголошень по місту і в приміщенні Менської міської ради.

6. Це рішення чинне з 1 січня 2015 року.

7. Вважати таким, що втратили чинність з 1 січня 2015 року рішення 15 сесії 6 скликання від 30.12.2011 року «Про встановлення ставок єдиного податку», рішення 11 сесії 6 скликання від 16.06.2011 року «Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у місті Мена», рішення 37 сесії 6 скликання від 27.06.2014 року «Про збір за місця для паркування транспортних засобів».

8. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійні комісії Менської міської ради.

Міський голова

Ф.І.Фесюн

Додаток 1
до рішення міської ради
«30» січня 2015 року
«Про місцеві податки та збори»
(44 сесія 6 скликання)

ПОЛОЖЕННЯ

про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки
(далі – Положення)

1. Визначення понять

1.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки - це місцевий податок, що сплачується платниками за об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх частки, і зараховується до місцевого бюджету.

1.2. Об'єкти житлової нерухомості – будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

1.2.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирний типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж – одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартираномайців.

1.2.2. Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків

1.2.3. Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

1.3. Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

середня міськ. рада

Україна

МЕНЬСКА МІСЬКА РАДА
Менського району Чернігівської області
(сорок четверта сесія шостого скликання)
Р І Ш Е Н Н Я

30 січня 2015 року

Про місцеві податки та збори

Керуючись пунктом 24 статті 26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", у зв'язку з прийняттям Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи", відповідно до Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території міста Мена наступні місцеві податки та збори:
  - податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
  - транспортний податок;
  - плата за землю;
  - єдиний податок;
  - збір за місця для паркування транспортних засобів;
  - туристичний збір.
2. Затвердити розміри ставок, порядок обчислення та сплати місцевих податків та зборів:
  - 2.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, згідно з додатком 1 до цього рішення.
  - 2.2. Положення про транспортний податок згідно з додатком 2 до цього рішення.
  - 2.3. Положення про плату за землю згідно з додатком 3 до цього рішення.
  - 2.4. Положення про єдиний податок згідно з додатком 4 до цього рішення.
  - 2.5. Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів згідно з додатком 5 до цього рішення.
    - 2.5.1. Затвердити переліки спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, та осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, і ставок збору за місця для паркування транспортних засобів згідно з додатком 6 до цього рішення.
  - 2.6. Положення про туристичний збір згідно з додатком 7 до цього рішення.
3. Встановити додаткові пільги зі сплати земельного податку, звільнивши на 2015 рік.

в.о.м. 248/3
01.01.15
секретар міської ради

Голова О.О. Шевченко

в) будівлі торговельні – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закуочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

г) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігрові будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо,

е) інші будівлі.

2. Платники податку

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2. Платниками податку, в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнає такою згідно з рішенням міської ради

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

е) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

4. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно, виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

5. Пільги із сплати податку

5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи – платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 180 кв. метрів.

5.2. Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

5.3. Пільги з податку, що сплачується на території міста Мена з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, затвердженої рішенням міської ради;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

5.4. Встановити додатково слідуєчі пільги з сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

Не є об'єктом оподаткування -

- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості комунальних підприємств, установ, організацій, засновником яких є Менська міська рада;

- об'єкти нежитлової нерухомості релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

- господарські (присадибні) будівлі, що знаходяться у власності фізичних осіб (крім фізичних осіб-підприємців) – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції, крім будівель, які використовуються з комерційною метою та для здійснення підприємницької діяльності

6. Ставка податку

6.1. Встановити ставки податку:

- для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб у розмірі 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб у розмірі 1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

6.2. Встановити ставки податку:

- для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб у розмірі 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- для об'єктів нежитлової нерухомості, крім об'єктів зазначених в п.5.4. Положення, що перебувають у власності фізичних осіб у розмірі 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб-підприємців у розмірі 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

7. Податковий період

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку та подання звітності.

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої

нерухомості у порядку, передбаченому підпунктом 266.7.1 пункту 266.7 статті 266 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

8.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 8.1 пункту 8 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцем знаходження об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

8.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

8.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб,

зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

8.5. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

9. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

9.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника – починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

9.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10. Порядок сплати податку

10.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до місцевого бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

11. Строки сплати податку

11.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

12. Відповідальність і контроль за своєчасністю і повнотою сплати податку

12.1. Платники цього податку несуть відповідальність за невиконання або неналежне виконання податкового обов'язку відповідно до положень Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

12.2. Контроль за повнотою справляння, правильністю його обчислення і своєчасністю сплати до міського бюджету м. Мена податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території міста Мена здійснюється контролюючим органом.

Додаток 2
до рішення міської ради «30» січня 2015 року
«Про місцеві податки та збори» (44 сесія 6
скликання)

ПОЛОЖЕННЯ про транспортний податок

1. Визначення понять

1.1. Транспортний податок - це місцевий податок, що сплачується власниками легкових автомобілів і зараховується до місцевого бюджету.

2. Платники податку

2.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення є об'єктами оподаткування.

3. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

4. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

5. Ставка податку

5.1. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7. Порядок обчислення та сплати податку та подання звітності.

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

7.4. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою – платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

7.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

8. Порядок сплати податку

8.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до місцевого бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9. Строки сплати податку

9.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації

10. Відповідальність і контроль за своєчасністю і повнотою сплати податку

10.1. Платники транспортного податку несуть відповідальність за невиконання або неналежне виконання податкового обов'язку відповідно до положень Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

10.2. Контроль за повнотою справляння, правильністю його обчислення і своєчасністю сплати до місцевого бюджету міста Мена транспортного податку на території міста Мена здійснюється контролюючим органом та органом внутрішніх справ, що здійснює реєстрацію транспортних засобів.

Додаток 3
до рішення міської ради "30" січня 2015 року
"Про місцеві податки та збори"(44 сесія 6
скликання)

ПОЛОЖЕННЯ

про плату за землю

(далі – Положення)

1. Визначення понять

1.1. Плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки комунальної власності, і зараховується до місцевого бюджету.

1.2. Оренда землі - це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності.

1.3. Право земельного сервітуту - це право власника або землекористувача земельної ділянки на обмежене платне або безоплатне користування чужою земельною ділянкою (ділянками).

1.4. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок - капіталізований рентний дохід із земельної ділянки, визначений за встановленими і затвердженими нормативами.

2. Платники земельного податку

2.1. Платниками земельного податку є:

2.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

2.1.2. землекористувачі.

2.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

3. Об'єкти оподаткування земельним податком

3.1. Об'єктами оподаткування земельним податком є:

3.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

3.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування земельним податком

4.1. Базою оподаткування земельним податком є:

4.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим Положенням;

4.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5. Ставка земельного податку встановлюється за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження):

5.1.1. Сільськогосподарського призначення в розмірі 0,2% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.2.1 Для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель в розмірі 0,05% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.2.2 Для багатоповерхової забудови, під гаражно-будівельними кооперативами в розмірі 0,05% від нормативно-грошової оцінки.

5.1.3 Для громадського призначення в розмірі 1% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.4 Для промисловості в розмірі 3% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.5 Транспорту, зв'язку в розмірі 1,5% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.6 Технічної інфраструктури в розмірі 3% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.7 Землі рекреаційного призначення в розмірі 3% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.8 Землі лісгосподарського призначення, водного фонду, історико-культурного, оздоровчого та природоохоронного призначення в розмірі 3% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.9.1 Автотехобслуговування (мийки, СТО) в розмірі 1,5% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.9.2 Оптової, роздрібною торгівлі, крім земель, зайнятих кіосками та торговими павільйонами в розмірі 2% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.9.3 Складського господарства та іншого неврахованого вище комерційного використання в розмірі 1,5% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.9.4 Для будівництва та експлуатації ринкової інфраструктури в розмірі 2% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.9.5 Для будівництва та експлуатації автозаправних станцій в розмірі 3% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.9.6.1 Побутових кіосків та павільйонів в розмірі 3% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.1.9.6.2 Комерційних кіосків та павільйонів в розмірі 3% від нормативно-грошової оцінки земель.

5.2. Ставка податку встановлюється у розмірі 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

6. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

6.1. Від сплати земельного податку звільняються:

6.1.1. інваліди першої і другої групи;

6.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

6.1.3. пенсіонери (за віком);

6.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

6.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

6.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб підпунктом 6.1 цього Положення,

поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

6.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

6.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в місті Мена - не більш як 0,10 гектара;

6.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

6.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

6.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

6.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

7. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

7.1. Від сплати податку звільняються:

7.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

7.1.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

7.1.3. бази олімпійської та параолімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

8. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком:

8.1. Не сплачується земельний податок за:

8.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених

сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

8.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

8.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

8.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнаннями, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

8.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генфондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

8.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

8.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

8.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

9. Особливості оподаткування платою за землю

9.1. Особливості оподаткування платою за землю встановлюються статтею 284 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

Менська міська рада до 25 грудня року, що передувє звітному, подає відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

10. Податковий період для плати за землю

10.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

10.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

11. Порядок обчислення плати за землю та подання звітності.

11.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

11.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

11.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

11.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

11.6. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 8.1 пункту 8 цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання)

легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

12. Строк та порядок сплати плати за землею

12.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

12.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

12.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

12.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

12.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

12.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

12.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

12.8. Власник нежитлового приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

13. Орендна плата

13.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням

земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

14.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

14.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

14.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

14.5. Розмір орендної плати встановлюється відповідно до Порядку встановлення розмірів орендної плати за земельні ділянки на території міста Мена, затвердженого рішенням Менської міської ради.

14.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

14.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до міського бюджету міста Мена, подання звітності застосовується відповідно до вимог пунктів 12-14 цього Положення.

15. Індикація нормативної грошової оцінки земель проводиться відповідно до положень статті 289 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

16. Відповідальність і контроль за своєчасністю і повнотою сплати податку

16.1. Платники плати за землю несуть відповідальність за невиконання або неналежне виконання податкового обов'язку відповідно до положень Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

16.2. Контроль за повнотою справляння, правильністю обчислення і своєчасністю сплати до міського бюджету м. Мена плати за землю за земельні ділянки комунальної власності на території міста Мена здійснюється контролюючим органом.

ПОЛОЖЕННЯ про єдиний податок (далі – Положення)

1. Визначення понять

1.1. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності – особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

1.2. Юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає встановленим вимогам та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

2. Платники податку

2.1. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

2.1.1. перша група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень;

2.1.2. друга група – фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2005 – далі КВЕД), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи:

2.1.3. третя група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-

якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20 000 000 гривень;

2.1.4. четверта група – сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського виробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків;

2.1.5. У селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) з племінної справи у тваринництві до продукції власного виробництва сільськогосподарського товаровиробника також належать племінні (генетичні) ресурси, придбані в інших селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) із племінної справи у тваринництві та реалізовані вітчизняним підприємствам для осіменіння маточного поголів'я тварин.

2.1.6. Якщо сільськогосподарський товаровиробник утворюється шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу або виділення згідно з відповідними нормами Цивільного кодексу України, то норма щодо дотримання частки сільськогосподарського виробництва, яка дорівнює або перевищує 75 відсотків за попередній податковий (звітний) рік, поширюється на:

- усіх осіб окремо, які зливаються або приєднуються;
- кожну окрему особу, утворену шляхом поділу або виділу;
- особу, утворену шляхом перетворення.

2.1.7. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом злиття або приєднання, можуть бути платниками податку в рік утворення, якщо частка сільськогосподарського виробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік усіма товаровиробниками, які беруть участь у їх утворенні, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.8. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом перетворення платника податку, можуть бути платниками податку в рік перетворення, якщо частка сільськогосподарського виробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.9. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом поділу або виділення, можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського виробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.10. Новоутворені сільськогосподарські товаровиробники можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського виробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.11. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку – фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці з догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

При розрахунку середньооблікової кількості працівників застосовується визначення, встановлене Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

2.2. Не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання, визначені пунктами 291.5-291.5¹ статті 291 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

2.3. Платники єдиного податку першої-третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

2.4. Для цілей цього Положення під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються види послуг, визначені пунктом 291.7 статті 291 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

3. Порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої-третьої груп встановлено статтею 292 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

4. Об'єкт та базу оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи визначено статтею 292¹ Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

5. Ставки та порядок обчислення податку

5.1. Ставки єдиного податку для платників першої-другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

5.2. Встановити наступні фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку, визначених у підпункті 2.1.1 пункту 2 цього Положення, – 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

2) для другої групи платників єдиного податку, визначених у підпункті 2.1.2 пункту 2 цього Положення, – 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

5.3. Для третьої групи платників єдиного податку, визначених в підпункті 2.1.3 пункту 2, встановлюється відсоткова ставка єдиного податку в розмірі:

1) 2 відсотки доходу – у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями;

2) 4 відсотки доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 підпункту 5.3 пункту 5 цього Положення.

5.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої-третьої групи (фізичні особи-підприємці) у розмірі 15 відсотків:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного в підпунктах 2.1.1-2.1.3 пункту 2 цього Положення;

2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;

3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у главі 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування;

5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від впровадження діяльності яка не передбачена у підпунктах 2.1.1 або 2.1.2 пункту 2 цього Положення.

5.5. Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених підпунктом 5.3 пункту 5 цього Положення:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 2.1.3 пункту 2 цього Положення;

2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у главі 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

5.6. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

5.7. У разі здійснення платниками єдиного податку першої та другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений пунктом 5 цього Положення для відповідної групи таких платників єдиного податку.

5.8. Ставки, встановлені пунктами 5.3 – 5.5 пункту 5 цього Положення, застосовуються з урахуванням особливостей, визначених пунктом 293.8 статті 293 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

5.9. Єдиний податок для платників першої та другої груп обчислюється шляхом множення встановленої ставки податку на розмір мінімальної заробітної плати, визначеної чинним законодавством на 1 січня податкового (звітного) року.

Єдиний податок для третьої групи платників обчислюється шляхом множення ставки податку на обсяг отриманого доходу за відповідний звітний період.

5.10. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):

5.10.1. для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також ріллі,

сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виросуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди) - 0,45;

5.10.2. для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,27;

5.10.3. для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) - 0,27;

5.10.4. для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,09;

5.10.5. для земель водного фонду - 1,35;

5.10.6. для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виросуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди, - 3.

Під спеціалізацією на виробництві (виросуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті слід розуміти перевищення частки доходу, отриманого від реалізації такої продукції та продукції її переробки двох третин доходу (66 відсотків) від реалізації усієї власної виробленої сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки.

Перелік гірських зон та поліських територій визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Податковий (звітний) період

6.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік.

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.

6.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

Попередній податковий (звітний) рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників - період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року.

Податковий (звітний) період для сільськогосподарських товаровиробників, що ліквідуються, - період з початку року до їх фактичного припинення.

6.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

6.4. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб - підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший

податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

6.5. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

6.6. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

6.7. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

7. Порядок нарахування та строки сплати податку

7.1. Платники єдиного податку першої та другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

7.2. Нархування авансових внесків для платників єдиного податку першої та другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

7.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом десяти календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.4. Сплата єдиного податку першої-третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

7.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

7.6. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого підпункту 7.1 та підпункту 7.5 пункту 7 цього Положення, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

7.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 (десяти) календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

7.9. Платники єдиного податку четвертої групи:

7.9.1. самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

7.9.2. сплачують податок шоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

- у I кварталі - 10 відсотків;
- у II кварталі - 10 відсотків;
- у III кварталі - 50 відсотків;
- у IV кварталі - 30 відсотків;

7.9.3. утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення у звітному податковому періоді, у тому числі за набуті ними площі нових земельних ділянок, вперше сплачують податок протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, в якому відбулося утворення (виникнення права на земельну ділянку), а надалі - у порядку, визначеному підпунктом 7.9.2 цього пункту;

7.9.4. що припиняються шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу у податковому (звітному) періоді, зобов'язані подати у період до їх

фактичного припинення контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та місцем розташування земельних ділянок уточнену податкову декларацію;

7.9.5. зобов'язані у разі, коли протягом податкового (звітного) періоду змінилася площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду у зв'язку з набуттям (втратою) на неї права власності або користування:

уточнити суму податкових зобов'язань з податку на період починаючи з дати набуття (втрати) такого права до останнього дня податкового (звітного) року;

подати протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним періодом, контролюючим органам за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки декларацію з уточненою інформацією про площу земельної ділянки, а також відомості про наявність земельних ділянок та їх нормативну грошову оцінку;

7.9.6. у разі надання сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в оренду іншому платникові податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації. У декларації орендаря така земельна ділянка не враховується;

7.9.7. у разі оренди ними сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в особи, яка не є платником податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації;

7.9.8. перераховують в установлений строк загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки.

8. Ведення обліку і складення звітності платниками єдиного податку

8.1. Платники єдиного податку першої-третьої груп ведуть облік у порядку, визначеному підпунктами 296.1.1 – 296.1.3 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.2. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображаються обсяг отриманого доходу, щомісячні авансові внески, визначені підпунктом 7.1 пункту 7 цього Положення.

Така податкова декларація подається, якщо платник єдиного податку не допустив перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у підпункті 2.1 пункту 2 цього Положення, та/або самостійно не перейшов на сплату єдиного податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої групи.

8.3. Платники єдиного податку третьої групи подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду.

8.4. Податкова декларація подається до контролюючого органу за місцем податкової адреси.

8.5. Отримані протягом податкового (звітного) періоду доходи, що перевищують обсяги доходів, встановлених підпунктом 2.1 пункту 2 цього Положення, відображаються платниками єдиного податку в податковій декларації з урахуванням особливостей, визначених підпунктами 296.5.1 – 296.5.5 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.6. Сума перевищення обсягу доходу відображається у податковій декларації за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення.

При цьому отримана сума перевищення доходу, встановленого для платників єдиного податку першої і другої груп, не включається до обсягу доходу, з якого сплачується насупна обрана ставка такими платниками єдиного податку.

8.7. Податкова декларація складається наростаючим підсумком з урахуванням норм пунктів 296.5 і 296.6 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями. Уточнююча податкова декларація подається у порядку, встановленому Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

8.8. Платники єдиного податку для отримання довідки про доходи мають право подати до контролюючого органу податкову декларацію за інший, ніж квартальний (річний) податковий (звітний) період, що не звільняє такого платника податку від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для квартального (річного) податкового (звітного) періоду.

Така податкова декларація складається з урахуванням норм пунктів 296.5 і 296.6 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями та не є підставою для нарахування та/або сплати податкового зобов'язання.

8.9. Форми податкових декларацій платника єдиного податку, визначених підпунктами 8.2 і 8.3 пункту 8 цього Положення, затверджуються в порядку, встановленому статтею 46 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.10. Платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи - підприємці) груп при здійсненні діяльності на ринках, при продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, а також платники єдиного податку першої групи не застосовують реєстратори розрахункових операцій.

9. Всі інші норми щодо застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності визначені статтями 297-299 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

10. Відповідальність платника єдиного податку і контроль за стягненням податку

10.1. Платники єдиного податку несуть відповідальність відповідно до Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями за правильність обчислення, своєчасність та повноту сплати сум єдиного податку, а також за своєчасність подання податкових декларацій.

10.2. Контроль за повнотою справляння, правильністю і своєчасністю перерахування єдиного податку до місцевого бюджету міста Мена здійснюється контролюючим органом.

Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів

1. Загальні положення.

1.1. Збір за місця для паркування транспортних засобів встановлюється згідно з Податковим кодексом України.

1.2. Наведені у цьому Положенні терміни вживаються в значенні вказаному в Податковому кодексі України.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням міської ради організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

2.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням міської ради про встановлення збору.

Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим органом міської ради контролюючому органу в порядку, встановленому Податковим кодексом України.

3. Об'єкт і база оподаткування збором

3.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

3.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

4. Ставки збору

4.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

4.2. При визначенні ставки збору міська рада враховує місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.

5. Порядок обчислення, податковий період, строки та порядок сплати збору

5.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений Податковим кодексом України для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням земельної ділянки.

5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

6. Строк та порядок подання звітності

6.1. Особи, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, подають до контролюючого органу декларацію (розрахунок) за податковий (звітний) квартал у строк, визначений пунктом 49.18.2 Податкового кодексу України, за встановленою формою.

7. Відповідальність і контроль за своєчасністю і повнотою сплати збору

7.1. Особи, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів несуть відповідальність за правильність визначення суми збору, що підлягає сплаті до бюджету, повноту і своєчасність перерахування збору до бюджету та своєчасність подання податкових декларацій з платежу в порядку, визначеному Податковим кодексом України.

7.2. Контроль за своєчасністю подання податкових декларацій зі збору, правильністю його обчислення, повнотою і своєчасністю сплати до місцевого бюджету здійснюється відповідним територіальним податковим органом.

Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, із зазначенням ставок збору та осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів

№ з/п	Місцезнаходження	Загальна площа, кв.м	Технічне облаштування	Кількість місць для паркування транспортних засобів	Режим роботи	Ставка збору (у відсотках до мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року)	Особи, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів
1.	вул. Леніна (від вул. Чехова до ветеранарного ларька навпроти автостанції)	2600	облаштовано знаками, розміткою та асфальто-бетонним покриттям	100	щоденно	0.03	Комунальне підприємство "Менакомунпослуга" Менської міської ради
2.	вул. Червона площа	2700	облаштовано знаками, розміткою та асфальто-бетонним покриттям	120	щоденно	0.03	Комунальне підприємство "Менакомунпослуга" Менської міської ради

ПОЛОЖЕННЯ про туристичний збір (далі – Положення)

1. Визначення понять

1.1. Туристичний збір – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію міста Мена, на якій діє рішення Менської міської ради про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, у місті Мена;

б) особи, які прибули у відрядження;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів І групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

е) діти віком до 18 років;

є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

3. Об'єкт оподаткування збором

3.1. Об'єктом оподаткування збором є послуги, що надаються платникам, пов'язані з тимчасовим проживанням (ночівлею) в місцях, визначених пунктом 6 цього Положення.

4. База справляння збору

4.1. Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 6.1 цього Положення, за вирахуванням податку на додану вартість.

4.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

5. Ставка та порядок обчислення збору

ПОЛОЖЕННЯ про туристичний збір (далі – Положення)

1. Визначення понять

1.1. Туристичний збір – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію міста Мена, на якій діє рішення Менської міської ради про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, у місті Мена;

б) особи, які прибули у відрядження;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

е) діти віком до 18 років;

е) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

3. Об'єкт оподаткування збором

3.1. Об'єктом оподаткування збором є послуги, що надаються платникам, пов'язані з тимчасовим проживанням (ночівлею) в місцях, визначених пунктом 6 цього Положення.

4. База справляння збору

4.1. Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 6.1 цього Положення, за вирахуванням податку на додану вартість.

4.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклад, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

5. Ставка та порядок обчислення збору

5.1. Ставка встановлюється у розмірі 1 відсотка до бази справляння збору, визначеної пунктом 4 цього Положення.

5.2. Обчислення суми збору здійснюється шляхом множення бази справляння, визначеної пунктом 4 цього Положення, на ставку збору.

6. Податкові агенти

6.1. Справляння туристичного збору на території міста Мена здійснюється:

а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами або фізичними особами – підприємцями, які уповноважуються міською радою справляти збір на умовах договору, укладеного з міською радою. До моменту укладання такого договору, в разі здійснення діяльності з надання послуг з тимчасового проживання (ночівлі), такі особи теж мають статус податкового агента.

7. Особливості справляння збору

7.1. Податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

7.2. Податкові агенти зобов'язані вести облік копій документів, згідно з якими особи, що отримують послуги проживання (ночівлі), звільняються від сплати туристичного збору.

8. Податковий період

8.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

9. Строк і порядок сплати збору

9.1. Збір сплачується до місцевого бюджету міста Мена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал у строки, визначені для квартального податкового періоду, тобто не пізніше 50 днів наступних за останнім днем податкового (звітного) кварталу, за місцезнаходженням податкових агентів.

9.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає у межах території міста Мена послуги з тимчасового проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу протягом календарного місяця з моменту реєстрації такого підрозділу на території м. Мена.

10. Строк та порядок подання звітності

10.1. Податкові агенти подіють до контролюючого органу декларацію (розрахунок) за податковий (звітний) квартал у строки, визначені пунктом 49.18.2 Податкового кодексу України та постановою Кабінету Міністрів України.

11. Відповідальність і контроль за своєчасністю і повнотою сплати збору

11.1. Податкові агенти, визначені пунктом 6 цього Положення, несуть відповідальність за правильність визначення суми збору, що підлягає сплаті до бюджету, повноту і своєчасність перерахування збору до бюджету та своєчасність подання податкових декларацій з платежу в порядку, визначеному Податковим кодексом України.

11.2. Контроль за своєчасністю подання податкових декларацій зі збору, правильністю його обчислення, повнотою і своєчасністю сплати до місцевого бюджету здійснюється контролюючим органом.